

ljan; (fig.) osnovan, stvaran (razlog); (archit.) masivan (ne šupalj); postojan (boja); ozbiljan; pouzdan (prijatelj); *alimenti* -i, čvrsta hrana (ne tečna); *ova* -e, jaja u tvrdo; *edifizio* —, čvrsta zgrada; *tèsta* -a, tvrda glava; *pugni* -i, čvrste pesnice. || *m.* čvrsto tijelo; (fig.) čvrsto, sigurno, trajno; (mat.) tijelo.

sofà, m. indecl. sofa; divan (turskih velikana).

sofferente, ag. slab, bolestan, bolan; (fig.) trpljiv, strpljiv; *aver l'aria* —, izgledati bolestan; *esser un — della società*, biti predmet podsmjeha u društvu; *chiesa* —, duše u čistilištu. || *m.* patnik, stradalnik.

sofferenza, f. trpljenje, paćenje; patnja, stradanje; (com.) zasto; (com.) *in* —, u zastoju.

sofferire, v. a. (lett.) V. soffrire.

soffermare (soffermo), v. a. zaustaviti, zaustavljati, zadržati. || *-arsi, v. r.* zaustaviti se, zadržati se, prestati.

soffermata, f. priustavak; (pausa) stanka.

soffiamento, m. puhanje, duvanje, pirenje.

soffiante, m. (mecc.) otvor na dovodnom kanalu; oduška, rupa; prozorčić na podrumu.

soffiare (soffio, -fi), v. a. (il lume) ugasiti, gasiti, utrnuti; (il naso) oseknuti; (suggerire) prišapćivati; (istigare) poticati; naduvati; naduti, napuniti vazduhom; šaptati, došapnuti, došanuti; — *il naso*, oseknuti se; — *negli orecchi*, prišapnuti (nekomu što); — *un vetro*, razduhati staklo; — *via*, odpuhnuti; (fig.) — *nel fôco*, duvati, piriti, raspiriti vatra; (fig.) — *la discordia*, raspiriti neslogu; — *il caldo e il freddo*, hvaliti i kudit istu stvar. || *v. n.* puhati; (il vènto) piriti, duvati, puhati; (cominciar a —) zapuhnuti, popuhnuti; (leggermente) pirkati; čuhnuti; (ansare) teško dihati, dahtati; odahnuti, predahnuti, izduvati se; (del gatto) naduvati se, puhati; *non osar* —, ne smjeti ni pisnuti, ni progovoriti; — *ne' cibi*, opuhati, ohladiti jelo; — *nelle mani*, hukati.

soffiata, f. V. soffiamento.

soffiatore, m. (-tora; -trice, f.) duhač, onaj koji duva, naduva; sipljivac, sipljiv čovjek; šaptač, šaptalac; — *di discordie*, sijac nesloge.

soffiatura, f. puhanje; popuhnuće; (ansamento) dahtanje.

sòffice, m. (a. e m.) probojac.

sòffice, ag. mek, mekan; blag, topao i vlažan (vrijeme); raznježen (uživanjima); *render* —, umekšati, umekšavati. || *m.* meko, mekost.

soffieria, f. (a. e m.) stroj za duvanje; mjehovi (orgulje, kovačnice itd.).

soffietto, m. mjehovi; pihalice na mijeh; mješčić, mješnice; (di carrozza) koš na kolima, na kočiji; (suggeritore) šaptač; *lavorare di* —, izvještavati, prišaptavati.

sòffio (-fi), m. dah, dihanje; duvanje, pirenje; isparenje, dah, para; *un — di vento*, lahor, čuh vjetra; *il — dei vènti*, duvanje vjetrova; (med.) — *al cuore*, napad srca; *un — di generosità*, čin velikodušja; *giorni passati come un —*, dani koji su minuli kao bljesak; *in un —*, u tren oka, u tili čas.

soffione, m. pihaljka, pušica; (di vetrai) duhalica; [fig.] (tea.) šaptač; [iron.] (spia) prišaptač, špijun.

soffitta, f. potkrovlje; strop; potkrovnica; *tetto a —*, krov s prelomom.

soffittare, v. a. tavanisati, potavanisati, udariti tavanicu. || *v. n.* biti skraćen kao što treba (o slici na tavanu).

soffitto, m. (stoiato, a correnti) tavanica; (con ornamenti) obloga sobnih zidova (drvena, mramorna itd.).

soffocamento, m. gušenje, zagušivanje; ugušenje.

soffocante, ag. zagušljiv, ugušljiv.

soffocare (sòffoco, -chi), v. a. gušiti, zagušiti, ugušiti. || *v. n.* gušiti se, zagušiti se; — *di collera*, gušiti se od ljutine, (fig.) biti silno uzbuđen.

soffocazione, f. V. soffocamento.

soffogare (soffogo, -ghi), v. a. (pop.) V. soffocare.

soffreddare (soffreddo), v. a. (pop.) ohladiti malo.